
Prædiken til 23. (ikke 24.?) S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 23. (ikke 24.?) S. e. Trinitatis	4
23. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 23. (ikke 24.?) S. e. Trinitatis

23. s.e. Trin.

Prædikedag 23. s.e. Trin.

Prædiketekst Markus 12,41-44

Prædiken ID Px-29

Kilde KMF-nr. 14.22.06. I prædikentekst tydelig henvisning til tekststed til 23. S.e.T. 2. tekstrække; men Munk har skrevet 24 S.e.T. over prædiken.

24 S. e. T.

Det, vi her har læst, det er Historien om 2 Tiører, der gjorde Vorherre glad. Det er da ogsaa en køn Historie. Især fordi den er om 2 Tiører. For saa kunde hun jo have nøjedes med at lægge den ene; men se, hun gav det hele. Jeg tænker mig, Vorherre har siddet og lagt Mærke til de Folk, der kom i Kirke i Dag, og med den store Menneskekundskab, han besad, har han set de forskelliges Bevæggrunde. Og det kan være, han har siddet og er blevet mere og mere sørgmodig; nogle kom for at vise sig for Præsterne, trykke dem i Haanden og putte i Bøsserne, for at de gejstlige kunde slutte sig til dem; andre skulde vise sig for Mennesker; de skal se, at vi hører til den fortrinlige og alvorlige Portion; andre kom for at vise sig for sig selv: de var nu engang Pligtmennesker, og de havde deres bestemte Plads, som de vogtede hver Helligdag med aldrig svigtende Paapasselighed; og somme af *dem* saa med bistre dømmende Miner til højre og venstre ml. alle de Stakler, der ikke saadan øvede deres Pligt. Jeg tænker mig Vorherre har siddet og syntes, at dette var noget jammerligt noget. Var det Gudstjeneste, var det Gudsdyrkelse? Og se, nu gik de ud igen fra Templet, og de første krøgede sig for Præsterne, og de andre nikkede selvbevidste, og atter de andre saa endnu mere kritiske og

forkastende ud. Var det virkelig; hvad Folk fik ud af en Gudstj.? Og i saadan et Øjeblik kunde Vorherre blive saa mismodig, at han kunde sige: Troen paa Jorden? hvor er den? naar jeg kommer igen, finder jeg den saa mer? — Men da skete der noget; der kom en fattig Enke ud. Ja, Vorherre havde nok lagt Mærke til hende, da hun gik ind. Og han havde tænkt: sikke en sur og trist Skikkelse! hun ser ikke ud, som hun er paa Vejen til Guds Hus. Han saa ogsaa, hun gik med et Par Mønter i Haanden; men dem knugede hun fast om og hun saa bort fra Tempelblokken og gik rask forbi. “Ja ja,” tænkte Vorherre sagtmodig, ”hun ser ogsaa ud til at have dem nødig selv.” Men nu kom hun ud, og strax kunde Vorherre se, der var sket noget med hende. Hun havde nok mødt Gud derinde; for hun saa saa stillfærdig trøstet og oplivet ud. Og ikke nok med det, men hun styrede lige hen til Blokken og lagde begge Tiører i. Da blev Vorherre saa glad, saa glad. Han fik Troen tilbage paa Gudsrigets Liv og Trivsel paa Jord. Og han maatte kalde paa Disc. og fortælle dem det. Kære Kristi Venner, vi kan ogsaa gøre ham glad i Dag. Ved at tage mod Gudsordet og lade det rense og trøste og oplive os — ved at give ham vort Hjerter i Tempelblokken. Da gør vi Guds Engle glade, ja, og ogsaa ham selv.